

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1890

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.Abonamentele se fac cu multă lesnime atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis țiarul până acuma.Administrațiunea țiarului
„Tribuna“.

Sibiu, 24 Martie st. v.

(=) „Deutschland vermag jetzt seine Sicherheit und den Frieden Europa's zu schützen im Bunde mit einem Oesterreich-Ungarn, in dem alle Nationalitäten sich frei entfalten.“ (Germania este acum în stare să-și apere siguranța internă și pacea Europei în alianță cu o Austro-Ungarie, în care toate naționalitățile se desvoltă în libertate.)

Aceasta este concluziunea, la care ajunge țiarul „Fremdenblatt“ din Viena, comentând într'un articol publicat la 1 Aprilie n. a. c. retragerea principelui de Bismarck și consecuențele acesteia.

Șiut este, că „Fremdenblatt“ este organul inspirat din oficiul de externe al monarhiei noastre și că mai mult sau mai puțin exprimă și vederile ministrului-președinte al Austriei.

Va să zică o enunțaiune de greutatea celei mai sus citate, publicată fiind în acest organ, este a se considera ca emanată din vederile, de care este condus contele Adolf Kálnoky și mai mult sau mai puțin și contele Eduard Taaffe.

Și prin urmare, fie nu fie adevărat ceea-ce se susține în această enunțaiune, mai presus de toată îndoială este, că cercurile conducătoare ale monarhiei, precum și ale statului austriac, găsesc de trebuință a susține în fața lumii, că în Austro-Ungaria aliată cu Germania toate naționa-

litatea se desvoltă în libertate.

Lucrul este foarte clar. Germania, care în atâtea rinduri și cu pipăite dovede a enunțat, că misiunea sa politică este susținerea păcii europene, s'a aliat la 7 Oct. 1879 cu monarhia noastră, pentru-ca în unire cu dînsa cu atât mai ușor se poate împlini această misiune. Dar' valoarea unei alianțe, atât de gravă în consecuențele sale, nu o constituiesc numai tractatele scrise pe hârtie, nice numai milioanele de baionete, pe care aliații se obligă a le ține pregătite pentru timpuri de grea cumpănă. Tăria morală a alianței trebuie căutată în consolidarea internă a statelor aliate, în unirea și însuflețirea cetățenilor, care singure dau garanția, că tractatele și baionetele aliaților vor suporta proba de foc în timpurile grele, pentru care s'a încheiat alianța.

Alianța monarhiei noastre numai atunci poate să fie de preț pentru aliații noștri și să inspire respect dușmanilor, când monarhia va fi consolidată în lăuntru și sub toate împregiurările sigure de jertfa și abnegațiunea totalității cetățenilor sei, căci o formațiune de stat sfâșiată în lăuntru și plină de conflicte, nu poate fi nici căutată de amici, nici temută de dușmani.

Ear' pentru-ca totalitatea cetățenilor să fie uniți între sine și să alcătuescă unidarea internă atât de necesară monarhiei, mai presus de toate este necesar, ca ei să fie mulțumiți cu actuala stare internă a monarhiei și să-și găsească într'însa toate condițiunile unei vieți tignite și prospere.

Aceasta în fine ear' numai așa este cu putință, dacă toți cetățenii își știu garantată libertatea de desvoltare, atât culturală și economică, cât și înainte de toate pe cea națională, căci principiul național este în dîile noastre motorul principal în viața popoarelor.

Cu alte cuvinte, mare adevăr a grăit „Fremdenblatt“, când a enunțat, că alianța Austro-Ungariei numai într'atâta este de valoare pentru Germania, întrucât într'însa se desvoltă în libertate toate naționalitățile.

Ajuns aici, ori-cine se va întreba, că este în adevăr garantată libertatea de desvoltare a tuturor naționalităților din Austro-Ungaria?

Fără îndoială răspunsul nu-l poate da nimenea, nici „Fremdenblatt“, nici ministrul Kálnoky, nici guvernele celor două state, care constituiesc astăzi monarhia austro-ungară, ci numai și numai naționalitățile, despre care e vorba.

Ear' dintre aceste, întrucât fi privesc pe Români, care încă alcătuesc o naționalitate austro-ungară de preste trei milioane de suflete, ne simțim în toată puterea cuvântului îndreptățit la afirmarea, că „Fremdenblatt“ în enunțaiunea citată în fruntea acestui articol a susținut ceea-ce ar trebui să fie, ear' nu ceea-ce în adevăr este.

Și nu ne îndoim, că ceea-ce constatăm noi aici în numele Românilor, vor constata și alte naționalități cu aceeași îndreptățire.

Adevărat este, că cercurile normative ale monarhiei și înainte de toate Preînaltul Tron cu egală purtare de grije pentru toate naționalitățile se nădădușesc și lucră în direcțiunea adevăratei egale îndreptățiri, care sub toate împregiurările este condiția indispensabilă a sublimiei devise a Augustului nostru Monarch: *Viribus unitis*.

Adevărat este, că și în Austria proprie, sau în Cislaitania, cu deosebire în timpul din urmă, politica de stat este condusă de principiul egalei îndreptățiri, a cărei necesitate imperativă, mai ales pe terenul național, acolo s'a recunoscut cu desăvîrșire. Am vădit, cum în lunile trecute guvernul conțelui Taaffe la inițiativa Monarchului în cel mai strălucit mod a pus la cale împăcarea naționalităților boeme și sunt prospecte positive, că același lucru se va face pe rînd în toate provinciile austriace cu populațiune mixtă.

Cu totul altminterem însă în țările coroanei ungare. Când națiunea conducătoare a acestor țeri, profitând la 1867 de slăbiciunea și perplexitățile Austriei înfrînte, a isbutit să obțină organizarea lor într'un stat separat, n'a avut în vedere interesele obștice ale țerilor, ci numai interesele sale naționale.

Va să zică deja la inaugurarea dualismului s'a inaugurat în această parte a monarhiei, în statul numit Translaitania, o politică națională, care nu numai că nu corăspunde principiului egalei îndreptățiri, dar' este în diametrală opoziție cu aceasta.

Ear' cele întemplate dela 1867 încoace au mers desvoltându-se tot mai tare în favorul unei naționalități privilegiate și în defavorul tuturor celorlalte naționalități, a majorității cetățenilor statului. Astfel astăzi vedem, că în statul ungar naționalitatea privilegiată este constituită în partid politic solidar față cu celelalte naționalități, care treptat au fost scoase din toate pozițiunile vieții publice și nu mai au alte drepturi pozitive, decât de a purta

sarcinile grele ale statului și a se face Maghiari.

Nu vom să înșirăm întreg registrul nedreptăților, pe care le-au îndurat naționalitățile sub stăpânirea exclusivismului maghiar dele inaugurarea dualismului încoace. Ajunge să constatăm, că legile favorabile naționalităților au fost abrogate, sau au rămas nerespectate, ear' legile, care s'au făcut de atunci încoace, fără excepțiune s'au făcut numai în interesul unilateral al întăririi și sporirii artificiale a maghiarismului. În interesul acestei întăririi și sporiri artificiale a lucrat preste tot întreaga politică de stat și a fost mobilizată în timpul din urmă întreaga societate maghiară, abuzându-se în mod perfid de cuvîntul cultură.

Și precând s'au făcut toate aceste, cele mai primitive drepturi de existență națională ale naționalităților nemaghiare au fost desconsiderate, nerespectate sau cu de-a dreptul și în mod brutal călcate în picioare.

Pe scurt, în țările coroanei ungare nu numai că nu este adevărat, că toate naționalitățile se desvoltă în libertate, ci din contră, afară de una, care a monopolizat întreaga viață de stat și culturală, toate celelalte se ved jignite în cele mai sfinte drepturi ale lor, se ved lipsite de toate garanțiile libertății de desvoltare, de-a dreptul și în mod premeditat și sistematic amenințate cu desnaționalizarea, și din aceste motive sînt agitate de o adîncă și ilegitimă nemulțumire.

Vocea noastră este slabă și nu ajunge departe.

Prin urmare scopul nostru nu poate fi să denunțăm adevărata stare de lucruri în fața acelora, față cu care organul autorizat al ministrului de externe se simte îndemnat a constata tocmai contrarul. Nu le spunem aceste nimăruia, decât numai Românilor, pentru a trage următoarea concluziune, al cărei adevăr este netăgăduit: Că „Fremdenblatt“ a făcut constatarea din fruntea acestor rînduri, este o dovadă, că ea, deși nu este adevărată, ar trebui să fie adevărată. Interesele monarhiei, interesele păcii europene reclamă, ca toate naționalitățile austro-ungare să se poată desvolta în libertate, pentru-ca să fie mulțumite cu actuala stare de lucruri a monarhiei, să se simțească într'însa la ele acasă și să o poată iubi și apăra cu tot focul inimii lor.

Din acest punct de vedere constatarea lui „Fremdenblatt“ este pentru noi Români și pentru toate naționali-

tățile asuprite un motiv de satisfacțiune și de speranță. Ea dovedește, că interesele noastre sînt strîns legate de interesele monarhiei și ale păcii europene și ne lasă să credem, că factorii competenți, care au accentuat necesitatea liberei desvoltări a naționalităților, mai curînd sau mai tîrziu vor săi lua și cuvîntul măsuri pentru punerea ei în practică.

Așa trebuie să fie, pentru-că altcum se compromit interesele monarhiei și aliații ei ar fi perde toată valoarea, căci alianța ar fi a crede, că aliații noștri se bizuesc numai în constatări oficiale și nu-și trag informațiuni proprii și exacte despre adevărata stare a lucrurilor.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 24 Martie st. v.

Afaceri interne.

Cele mai multe țiare maghiare se ocupă cu „fusiunea“, care, după împărțirile unora, ar fi devenit deja perfectă, după a altora, e numai iminentă. Față cu aceste sciri, „Buda-pesther Tagblatt“ constată simplu, că între persoanele normative nu a fost până acum nici o consultare în această privință și că toate faimele sînt lipsite de ori-ce temei.

Între Sârbii greco-orientali din Ungaria s'a început campania electorală pentru congresul lor bisericesc, care se va ține poate încă în decursul acestei luni în scopul alegerii de patriarh.

În Slatina s'au ales la 3 l. c. de deputați pentru acest congres deputatul dietal Gyurkovics și profesorul Viracs. În discursul său, Gyurkovics a accentuat importanța acestui congres, care e chemat a desvolta o activitate reformatoică. Actualele instituțiuni ale autonomiei bisericesci sînt defectuoase, provisorii și au trebuință de reformare. Între stat, ierarhie și popor trebuie să se stabilească odată marginile cercului de activitate, spre a evita frecările mai departe. În noul congres nu va exista nici un partid în contra autonomiei și așa se poate spera, că se va efectua vre-o înțelegere. Dintre reformele practice Gyurkovics amintesc înțelegerea dintre ierarhie și stat, asigurarea materială a preoșimii, desvoltarea școalelor confesionale, administrarea mai bună a fondurilor naționale și respectarea mai justă a Sârbilor din Croația. Cu privire la candidatul pentru patriarhat, oratorul voescă mână liberă. Opinia publică a Sârbilor se pronunță pentru episcopul din Timișoara Brancovics, dar' trebuie să se aștepte situația din congres și oamenii

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Crucea de argint.

(Urmare.)

V.

Sclava eși din casa arhierului, unde rămăsese Petru renegatul, și ajunse numai decât pe milițienii ce duceau pe Isus. Începuse a răsări dîriile. Mulți cerșitori și oameni fără căpătîu ce durmiseră în strade pe băncile dela porțile caselor, se deșteptaseră la sunetul pașilor și la larma celor-ce duceau pe Isus.

Genevieva creșu un minut, că acei oameni ce până atunci îl urmau pretutindeni, numindu-l voitorul și făcătorul lor de bine, și pentru a căror soarte el, compătîmind, venia acum de bunăvoie a suferi atâtea, creșu, că acestia cel puțin se vor duce a da de scire poporului, adevăratului popor, spre a se aduna și a scăpa pe Isus. Prin urmare dîse cătră unul:

— Nu știți voi, că milițienii acestia duc pe Isus din Nazaret, pe voitorul și făcătorul vostru de bine. Vor să-l ucidă; alergați spre a-l scăpa... scăpați-l, sculați poporul, că miserabilii acestia de cărturari nu vor să scie, care încăto se fugă.

Însă omul acela răspunse cu un aer urios:

— De e vorba de milițienii Ierusalimului și de cărturari, vor fugi poate; însă eu soldații romani ai lui Ponțiu-Pilat nu merge lucru tot așa, acestia sînt deprinși și tari, în mîni au lănci neruginite și țapene, oțelul toracilor lor e tare și nepătruns; sabia le taie de frige... unde ne putem noi pune cu dîșii.

— Însă dacă își simte cineva dreptatea, se scoolă în grămești, și numărul mare cu lemne, cu securi, cu cuțite, cu petri, sparge coifuri de aramă și pieptare de oțel, înecă legiuni. Poporul cu deci de mii și soldații cu sutele, strigă Genevieva; și când va fi apoi până în urmă, are cel puțin cineva mulțumirea, că a murit pentru dreptate, răsbind pe acela ce 'și-a consacrat viața pentru cauza voastră.

Cerșitorul clăti din cap și adause:

— Ori-cât de miserabilă să fie viața, tot e viață, și bietul om ține la ea mult. A se duce cineva să se frece cu sdrănele sale de toracele și scuturile soldaților, este tot una ca-și-când ar alerga de-a dreptul la moarte.

Atunci mai venise unul tot din aceia ce durmiau pe strade și, ascultând la vorbe, adause și el:

— Și apoi dacă Isus Nazareanul este un Mesie, ca atîți alții ce au fost înaintea lui și ca atîți alții ce vor mai fi după dînsul... ce să zici, ar fi păcat de 'lar ucidă, însă când ar fi să fie, până-ce Israel există,

Mesii nu lipsesc. — Lac să fie; broasce multe.

— Cum poți vorbi astfel, omule? strigă Genevieva. Nu vești, că de-l vor ucidă, el n'are altă culpă decât că v'a voit binele vostru? Nu vești, că pentru voi moare? Culpă lui este pentru-că a plăns pe cei scăpați și desmoșteniți, pentru-că a rușinat pe cei imbuibați și pe toți răpitorii, descoperindu-le crugimea și ipocrisia.

— Așa este: ne tot predică, că împărăția dreptății și a lui D-șeu vine pe pămînt, răspunse omul fără căpătîu culcându-se din nou pe bancă și întîndu-se la soarele ce răsăria; însă acele dîle de fericire ce ne tot promite ved că nu mai vin... Uite, că și astăzi sîntem tot așa de despoiați și flămîndi ca și ieri.

— Și cine te încredințează, că acele dîle de fericire, promise de dînsul, dacă n'au început de astăzi, pot să înceapă de mâne? adause Genevieva. Ca să poată cineva să secere ceea-ce a sămănat, au doar' nu așteaptă timpul încolțirii, creșterii și coacerii?... Orbilor sventurați! Cât sînteți de neașteptători! Veniți-vă în simțiri și luați aminte, că de vești lăsa a ucidă pe acela, pe care îl numiți voitorul vostru de bine, de-l vești lăsa să moară mai înainte de a fecunda semințele bune ce a sămănat în atâtea inimi, este ca-și-când ați srtînge de verde încă ceea-ce erați chemați a secera cu atîta abundență...

Amîndoi oamenii fără căpătîu tăcură ca mușii și clătiră numai din cap. Genevieva îi lăsa, dîcîndu-și cu o îndoită durere profundă:

— O! cerule, N'o să întîmpini decât ingratitudine pretutindeni, uitare, imputinare de inimă și trădare? Aceste, câte ved, crucifică nu corpul, ci inima lui Isus...

Sclava iuși pașii spre a ajunge pe milițienii ce se apropiuă dimpreună cu Isus de palatul lui Ponțiu-Pilat. În momentul, când era aproape de a 'i ajunge, vedu un fel de amestec între dîșii; stătuseră deodată în loc, îndesându-se unul în altul. Ea se sui pe o bancă de peatră și vedu pe Banania singur la intrarea unei arcade foarte strîm'e, pe unde milițienii căutau să treacă spre a se duce la guvernator. Banania li-se puse în cale și îi opri locului cu multă cutezare, rotînd împregiurul seu lunga-i măciucă ferecată.

— Ah! strigă ea, acesta cel puțin nu se lapdă de dînsul; acesta nu lasă pe acela ce-l numia amic!

— Pe umerii lui Samson! strigă Banania ca un leu, de nu vești da îndată drumul amicului nostru, uite-mă, haită de custurari ai lui Belzebut ce sînteți voi, aci locului vă toc ca pe nisea spice de grâu în arie și vă vîntur cu gioarele voastre cu tot.

Ah! de ce n'am avut timpul să-mi adun oamenii de credință, ați fi veduți voi atunci, că în loc de o simplă rugăciune, cum vedeți

că vă fac, ați fi veduți cum v'ar fi mai trîsnit urechile de ordinele ce v'as fi dat. Și această simplă rugăciune ce vă fac, fiind singur, este să dați drumul amicului nostru, sau de nu, pe falca detunătoare a lui Samson, grămadă vă fac pe toți ca pe nisea Filistei.

— N'auțiți pe spînzuratul? Rebelia o numesce rugăciune! strigă căpitanul ce comanda pe milițieni, căutându-și loc cum să se afle tot mai înapoi. Dați copii cu lăncile și îi spargeți pîntecele! Ce vă uitați la dînsul? Dați cu săbiile, de nu vă va face loc să treceți. (Va urma.)

Căderea Sibiiului în 1849.

(Urmare.)

Dîna de 4 Februarie n. a fost și de Duminecă. Dela comanda generală ungurească s'a fost dat ordin încă în ziua precedentă, ca combatanții, fiecare după confesiunea lor, să meargă în ziua următoare, adică Duminecă, la biserică. Dar' fiindcă acei combatanți aveau în fiecare și exerciții, tot dela comanda generală s'a decis să meargă la biserică numai la oarele 10 din zi.

Acest ordin s'a fost comunicat și oficiilor parohiale dela toate confesiunile cu cercarea, ca să se conformeze și serviciul d-șeesc în toate bisericile din Ocna să se înceapă numai la oarele 10 din zi.

Accentuăm împregiurarea aceasta mai cu seamă, pentru-că prin ea se constată și mai

să-și deee silința de a obține precăt se poate o unanimitate în ce privește alegerea de patriarh.

În Mohaciu s'au ales de deputați candidații partidului liberal sêrbesc Iosif Jagics și Stefan Mihalcsics. În decursul actului de alegeri a trebuit să intervină gendarmeria.

Foile guvernamentale ne spun, că și în Timișoara, Chichinda-mare, în Biserica-Albă, în St-Miclăușul-mare, în M. Teresiopol și Mocrin au fost aleși candidații partidului moderat. În Neoplanta a învins candidatul partidului lui Zastava, Stefan Jevity.

Evenimentele din Germania.

Drept epilog la declarațiunile, pe care principele de Bismarck le-a făcut în timpul din urmă, ar mai fi să se amintească, că la ziua născerii sale a diș deputatului de odinioară Woermann: „Da, dle Woermann, noi amândoi nu am fost aleși“, și mai nainte unui aristocrat din Silesia: Demisionarea mea tot a fost cam surprindătoare în ce privește forma și tempo-ul“. Cu privire la posibilitatea prezentării lui viitoare în dieta imperială principele s'ar fi exprimat, că el privește lucrurile acum din loje; la vîrsta lui nu se face de două ori un alaiu atât de mare. La observarea, că doară tot se va prezenta în dieta imperială în calitate de deputat, el a răspuns: „Da, asta e cu totul altceva“.

„El se duce, — ce e acum de făcut?“ Acesta e titlul unei broșuri pseudonime, care a produs mare senzație în întreaga Germanie și care se ocupă cu situația după retragerea lui Bismarck. Broșura tradează cunoștință despre evenimente intime ale istoriei contemporane și face impresia, ca-și-când ar fi fost scrisă cu cunoștință cercurilor mai înalte și cu o tendință premeditată, de a lămuri situația.

În broșură se spune, că în Berlin există o alianță patriotică intimă, la care, afară de Caprivi și de ministrul de război Verdy, aparține și împăratul. Scopul acestei alianțe e de a împăca prin prevenire partidele ce s'au încăierat în urma atitudinii lui Bismarck și de a le duce strîns legate în contra dușmanului comun al actualei societăți. Împăratul a adoptat teoria lui Lassalle și Taine, că nu instituțiunile politice, ci cele sociale regulează bunăstarea popoarelor, și acum se încearcă a mesteca toate partidele, spre a întemeia două partide mari, unul pentru sine și unul în contra sa, respective pentru problemele lui sociale. Conducerea o va avea prințul Carolath-Schönaich, care după toată probabilitatea va avea un rol conducător în noua dietă imperială. Broșura numește pe împăratul „demagog încoronat“. Recunoscînd decăderea ideii monarchice în întreaga lume, împăratul crede de *ultima-ratio*, ca regatul să iee în mână conducerea cestiunilor sociale, spre a scoate frînele din mâinile democrației. Astfel a făcut-o odinioară Constantin cu creștinătatea, spre a-și mîntui tronul față cu ea. Repășirea lui Bismarck se ilustrează

în broșură astfel: „Bismarck a cădut, pentru-că împăratul s'a făcut pretutindenea acasă“. Caprivi e omul responsabilității formale, adevăratul cancelar se numește Wilhelm de Hohenzollern.

Tulburările în Rusia.

Din Londra vine preste Berlin scirea, că în Rusia domnesce o mare ferebere. În Rjäsau a izbucnit o răscoală de țerani sângeroasă, în Finlanda s'au întemplat ciocniri între popor și gendarmerie, ear în Polonia s'a format un comitet revoluționar, după-ce s'a audiat, că Țarul ar fi respins propunerea generalului Gurko, de a face concesiuni Polonilor. La universitatea din Petersburg s'a descoperit o conjurațiune, care se extinde preste Varșovia și Chiev. Afară de aceea „Berliner Tagblatt“ împărtășește, că o excursiune de vînătoare a Țarului a rămas din cauza unui atentat asupra trenului special al Țarului cu privilegiul călătoriei de probă în apropierea Vilnei.

O depeșă telegrafică din Petersburg spune, că curtea împărătească rămâne deocamdată în Petersburg. Se afirmă, că aceasta stă în legătură cu stările interne nefavorabile și cu necesitatea unei interveniri energice.

Emin-Pașa în serviciul Germaniei.

„Times“ a fost primit din Bagamoy împărtășirea telegrafică, că Emin-Pașa în adevăr a trecut în serviciul Germaniei și a renunțat cu deservire la idea, de a se mai întoarce în Europa. Pe la mijlocul acestei luni se va duce din Bagamoy, însoțit de mai mulți oficeri germani și de două mii soldați sudanezi, spre interiorul Africii la lacul Victoria-Nyanza. Din toate câte se petrec se vede, că Germania voește să înceapă tractate în toate direcțiunile cu principii indigeni și spre acest scop desvoaltă o activitate febrilă. Tot „Times“ primesce din Zanzibar împărtășirea, că Tippo Tipp a intrat deasemenea în serviciul Germaniei. Consulul german suprem ar fi emis prin Wissman o proclamațiune, prin care opresce trecerea caravanelor pe teritoriul german între Pangani și Kilimandsaro. Cu un cuvînt, Nemții plănuiesc o expediție mare.

Aceste sciri ale Țarului „Times“ au produs în Anglia o senzație penibilă.

„Freisinnige Zeitung“ din Berlin atribue o mare importanță expediției lui Emin la lacul Nyanza și crede, că e vorba de cucerirea provinciei Wadelai. Foaia din cestiune aprobă moderațiunea, pe care a observat-o Bismarck până acum în ce privește politica lui colonială, și declară, că țeara are dreptul să aștepte numai decăt dela noul cancelar, ce are de scop cu expediția lui Emin-Pașa.

Scirile cele mai nouă sosite despre această expediție le reasumăm în următoarele:

La 2 l. c. n. au sosit pe un vapor egiptean la Zanzibar 600 soldați

sudanezi, care s'au alăturat la trupele majorului Wissmann.

Emin-Pașa a emis o proclamațiune, prin care respinge dela sine orice comunitate cu acele gravamine, pe care Stanley le-a ridicat la autoritățile engleze în contra lui Tippo-Tipp, și îl declară de prieten al Arabilor.

Într'un număr mai nou „Times“ condamnă cu multă patimă pe Emin-Pașa din cauză, că a intrat în serviciul Germaniei. Îl face trădător și un „caracter ridicol“. Guvernul german, Țice Țiarul din cestiune, voește să despoaie pe Anglia de succesele ei africane de până acum. Dar' noi trebuie să ne opunem aspirațiunilor Germaniei. „Morning Post“ vorbește într'un limbaj mai conciliant și sperează, că cele două state se vor pute înțelege, deoare-ce Africa e destul de mare, pentru-ca amîndouă puterile să poată câștiga teren. „Pall Mall Gazette“ numește farișei pe aceia, care împuță nerecunoștință lui Emin-Pașa din pricină, că a intrat în serviciul Germaniei. Căci Pașa e German. Stanley a tratat cu el în mod brutal și l'a prezentat lumii ca pe un om șovăitor și cu caracter slab.

Moștenitorul tronului României

la Academia Română.

Sîntem astăzi în plăcuta pozițiune de a publica după „Monitorul Oficial“ din București o dare de seamă a ședinței dela 16/28 Martie a Academiei române, în care principele moștenitor al României a ținut un lung și prea interesant discurs. Precum se scie, în ajunul acestei ședințe principele fusese proclamat de membru onorific al Academiei. Ședința a fost presădată de regele, fiind de față și regina.

Darea de seamă a „Monitorului“ este următoarea:

După-ce suveranii și principele, întimpinați la sosire de dl M. Cogălniceanu, președinte; dl P. S. Aurelian, vicepreședinte; dl D. Sturdza, secretar general, și de mai mulți membri ai Academiei, luară loc, dl președinte le adresă următoarea cuvîntare:

„Sire!

„Academia și-a luat începutul sub glorioasă domnie a Majestații Voastre. De aci datează născerea ei, întemeierea ei, creșterea ei.

„Primind președenția Academiei și luînd însuși parte la lucrările noastre, Majestatea Voastră ați întărit încă mai mult această instituțiune; precând prezența M. S. reginei, al căreia geniu s'a vestit preste hotarele României, a înălțat Academia în ochii tuturor, dându-i o splendoare netăgăduită.

„Astăzi avem fericirea de a primi în sinul acestui însemnat institut cultural pe moștenitorul tronului.

„Noi bătrîni ne ducem: dar' salutăm cu bucurie pe junele principe, ale cărui torțe ne vor întineri în restul Țilelor noastre și vor îmbărbăta la muncă pe cei care rămîn în urma noastră.

„Sire! Din momentul, în care ați îmbrățișat cauza română și ați luat asupra-Vă frumoasa misiune de a conduce poporul român, Majestatea Voastră ați fost la noi protectorul științei și al artelor. Sîntem siguri, că vlă-

starul familiei Hohenzollern, care începe a lucra și el la edificiul național, va rămîne credincios datinelor ilustre sale familii și căii deschise de Majestatea Voastră, ocrotind desvoltarea culturii naționale.

„Mă opresc aci: însă nu pot să nu aduc aminte, că o răsplată frumoasă Vă așteaptă, Sire, precum și pe preagrațioasa noastră regină și pe nepotul Vostru, moștenitor al tronului pentru protecțiunea ce dați Academiei; căci este scit, că știința, literale și artele nu au fost nici-odată ingrate pentru suveranii, care le-au îmbrățișat.

„Aclamăm dar' cu o mare bucurie în mijlocul Academiei pe principele moștenitor ca coleg și conlucrător în întinsul domeniului al științei.

La această cuvîntare M. S. regele răspunse:

„Mulțumim din tot sufletul pentru cuvintele pline de simțire ce d-voastre Ne adresați în numele Academiei.

„În fiecare an, regina și Eu, venim cu o reînnoită și viuă mulțumire în mijlocul d-voastre, unde aflăm totdeauna o primire așa de călduroasă. De astădată mulțumirea Mea e cu atât mai mare, că introduc în sinul Academiei pe iubitul Meu nepot, pe moștenitorul tronului. Învîțînd de timpuriu frumoasa limbă românească și prețuind de pe acum istoria națională, atât de bogată în evenimente mari și glorioase, el scie prețu desvoltarea și propășirea statului românesc, faptele însemnate ale trecutului, renașterea poporului nostru. Avînd acum pe moștenitorul Meu lîngă Mine, voiu deștepta și voiu încălzi necontent în inima sa simțimentul datoriei către țeară și al iubirii de patrie, pentru-ca la timpul seu să poată ocupa cu vrednicie locul înalt, de unde e chemat să fie un apărător convins al instituțiunilor țerii, un spriginitor plin de rîvnă și înfocat al limbii și al literaturii românești, pe care am îmbrățișat cu atîtă statornicie și dragoste din Țina, când numele Meu a fost înseris în fruntea Academiei.

„Această onoare o pot răsplăti numai prin o voință hotărîtă de a face ce este în puterea Mea, ocrotind științele și împodobind istoria națională prin fapte vrednice ale neamului românesc.

„Totdeauna îmi amintesc cuvintele lui Propertius, amicul lui Ovidiu, „in magnis voluisse est as“.

Apoi M. S. regele, președintele de onoare al Academiei, acordă cuvîntul A. S. R., care rosti următorul discurs:

„Domnilor!

„Cu inima pătrunsă de recunoștință am ascultat cuvîntarea preaiubitului meu unchiu, și la rîndul meu, dar' numai îndemnat de regele, îndrăsnesc a rosti câteva cuvinte înaintea acestei adunări de bărbai învîțați, în mijlocul cărora pentru așteia-oară am onoare de a mă afla.

„Este în același timp și o datorie din parte-mi a lua cuvîntul spre a exprima adîncul meu sentiment de recunoștință pentru marea distincțiune ce Academia mi-a făcut, proclamându-mă ca membru onorific al acestui înalt așezămînt de cultură națională, unde tineretea mea neîncercată se se călăuzească de neperitoare lumini ale științei.

„Am avut fericirea, că s'au îngrijit de timpuriu a mă învîța frumoasa limbă românească, și mi-a fost drag să o învăț, pentru-că ea mi-a înlesnit cunoașterea deapropoe a literaturii populare, a datinelor, obiceiurilor, dar' mai ales a bogatei istorii a neamului românesc.

„Am putut citi și înțelege astfel numeroase publicațiuni ale Academiei, care mi-au arătat, cît de mult s'a făcut pentru propășirea științelor și literelor în România. De câte-ori am avut aceste scrieri înaintea ochilor, am zărit ca o vedenie minunată icoana țerii înșasi; licărind altădată ca o schînteie luminoasă pe cerul răsăritean, crescînd de atunci din Ți în Ți, se mări plin de vlagă și de fală, ca o stea cu rațe limpede pe malurile Dunării și Țermii Mării-Negre.

„Iubitul meu profesor, dl Păun, mi-a înfățișat dragoste pentru istoria națională, încredințat fiind, că spre a putea scîi bine, cine e și cît prețuește un popor, trebuie negreșit și mai presus de toate să se cunoască trecutul seu. De aceea m'am îndelnetnic de a citi cu multă luare aminte memoriile noastre istorice.

„Datoresc și eu ca toți Români o viuă recunoștință domnului Cogălniceanu, astăzi venerabilul președinte al Academiei și care m'a întimpinat cu așa de bine simțite cuvinte, căci prin culegerea și tipărirea cronicelor noastre mi-a ușurat apropierea de aceste comori de mari învîțăminte, isvoare nesecate de fapte strălucite și de mîndrie națională.

„Cum se nu fim oare mîndri, când cetînd acolo despre luptele vitejesci și glorioase cu toți cei mai cumpliti ai noștri vrășmași, când întălmim numele și feptele atîtor voinici înfățișiți de iubirea de moșie până la jertfă? În toate vremile au trăit Români, și pe tron,

și în rîndurile poporului, care nu au uitat precum Țice Ienăchiță Văcărescu:

„Crescerea limbii românești

„Și a patriei cinstite“.

„Câte lucruri de cel mai mare interes nu am găsit, cu o firească și iertată mirare pentru mine, în toți cronicarii, dar' mai cu seamă în cei doi mai de frunte, Miron Costin și Ioan Neculcea! Cu deosebire Neculcea m'a fermecat cu limba-i curată, cu stil împodobit cu icoane pipăite și cu așa de sănătoase povețe. Cele patruzeci și două de cuvinte, — cum le numește el, — dela începutul cronice sale sînt ca o galerie de cadre mici, dar' cu măiestrie zugrăvite, pe care ochiul nu se mai satură privindu-le. Câte chipuri vii, fapte, legende, cugetări înțelepte în fiecare din ele.

„Atunci am înțeles, cum și de ce el a înfățișat talentul unui Alexandru, unui Bolintineanu. Dintre toate însă mi-au dat de gîndit vieța și întemplările lui Milescu-Cărnul, învîțătorul lui Petru-cel-Mare, purtătorul numelui român până în Svedia, unde scria latină; și până în China, țeara Chitailor, — ca sol al Rusiei, — și când aceasta? Într'un timp, în care puțini s'ar fi gîndit, că în România se pot desvolta asemenea oameni învîțați și cu înalte destoinicii sufletești. Apoi dacă acum două-trei sute de ani focul sfînt al științei ardea cu atîta lumină în țeara noastră, din sinul căreia se născăa un Petru-Cercel, domn întreg la minte și poet plăcut, apoi Cantemirii, unul istoriograf mare, altul poet nu mai puțin mare; un Neagoe Basarab, care înălță pe malul Argeșului cel mai măreț locaș dumnezeesc, vestit în toată lumea, cum se nu punem cea mai nestrămătuță credință în viitorul țerii noastre, binecuvîntată de Dumnezeu, în care nici împărilor dușmanilor, nici întunecul unor vremi amare, n'au putut năbuși izbucnirea genului național. Când priveșc înapoi la șirul atîtor fapte mărețe, pilde și dovești vii ale puterilor neamului românesc, cum se nu fiu mîndru, că soarta m'a adus în această frumoasă țeară, înzestrată cu atîtea daruri și cu mare viitor. Mă voiu silii dar' neîncetat a învîța, a mă lumina și a asculta povețe bune, spre a putea fi folositor noiei mele patrii, care m'a întimpinat cu atîta căldură, arătându-mi atîta iubire.

„O dovadă nouă, cu deosebire măgulitoare pentru mine, am primit-o astăzi prin înscrierea mea ca membru onorific al Academiei; încă odată vă exprim adevîna mea mulțumire pentru această înaltă distincțiune, de care mă voiu silii a mă arăta pururea vrednic.“

Cuvintele moștenitorului coroanei, care înăugura intrarea sa în sinul acestui însemnat institut, dovediau, că pe tronul țerii, locaș nestrămutat al ideilor generoase și aspirațiilor naționale și că limba românească și datinele noastre străvechi au înalți și puternici protectori în regele și urmașul Seu: pentru aceea, temeinică și prelungită a fost mișcarea produsă de cuvintele Alteței Sale Regale, cuvinte însoțite de aplause pline de simțire.

După aceasta dl Sturdza citi procesul-verbal al ședinței. Apoi M. S. regele binevoi a da cuvîntul P. S. S. părintelui Melchisedec, episcopul de Roman, care vorbi despre lupta bisericii ortodoxe române contra calvinilor în veacul al 17-lea. Preasfinția Sa sfîrșind cuvîntul, M. S. regina s'a retras, ear' regele dete dlui Hașdeu rîndul spre a citi mai multe cuvinte din Etimologicum-Magnum-Romanae care, se face după îndemnul și din fondul instituit de M. S. regele pentru acest scop.

După dl Hașdeu, dl Dr. Felix tractă despre igiena la expoziția din Paris.

Majestatea Sa și Alteța Sa Regală ascultară cu mult interes aceste studii științifice, înscrise la ordinea Țilei, și felicitară pe d-nii membri ai Academiei de chipul cum au desvîluit materiile luate drept subiect.

La oarele 5, regele declară ședința închisă și, după-ce Majestatea Sa și A. S. principele Ferdinand convorbiră încă cîtva timp cu domnii membri aflați față, la oarele 5½ se întoarseră la palat.

CRONICĂ.

Ioan Orth pe mare. S'a fost scris mai nainte, că Ioan Orth, Archiducele Ioan de odinioară, s'a pregătit să meargă la America pe naia sa proprie „St. Margareta“. Din Londra se depeșează acum, că Archiducele a părăsit Țilele aceste portul și a plecat spre America.

Numiri. Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune a fîntărit definitiv în postul seu de până acum pe profesorul Francisc Kemény dela școala reală superioară din Brașov. Ministrul de finance a numit oficial de contabilitate clasa III. la direcțiunea de domenii din Arad pe oficialul de contabilitate Vincențiu Verbosky dela direcțiunea financiară, ear' oficial de contabilitate clasa III. la direcțiunea financiară din Murăș-Oșorheiu pe oficialul de cont. Francisc Ritter dela oficiul pentru măsurarea competențelor.

Înaintări în corpul judiciar. O foaie din Budapesta anunță, că președintele tribunalului comercial și cambial din Buda-

sigur, că revoluționarii nici nu visau de vîsita ce aveau să primească dela Sibiu.

După revîrsatul Țiorilor, Duminecă, când acum se cunoșcea bine de Țiuă, din culmea dealului despre Sibiu au început a răsări în câmpul acoperit cu neaună negrețe, care precăt se sporiau, pe atîta se și grăbiau a se scobori spre șesul cel lat dintre deal și dintre minele de sare dela Ocna.

Ungurii au lăsat pe Austriaci să se scoboare până jos în șes și să avanseze până aproape de mijlocul șesului.

Vedînd Ungurii, că cei împărătesci înaintează fără pic de hesitațiune, au deschis focul din pozițiunile, în care le erau aședate bateriile. Cam în linia căii ferate de astăzi dela podul de fer până în dreptul morii de vapor din apropierea gării dela Ocna.

Terenul pentru trupele revoluționare era favorabil. Era mai jos decăt al bateriilor lor, și așa, până când aveau aceste rolu de a purta lupta, trupele erau în teren scutit.

Focul bateriilor unguresci n'a intimidat pe cei împărătesci. Ei avansau, cu toate-că, ei precăt mergeau mai departe în șes, îndurau și perderi mai mari.

Vedînd însă, că avansarea lor spre inimic n'are alt rezultat decăt perderi, au sistat avansamentul. S'au întors la dreapta și, trecînd preste o vale, s'au urcat pe o coastă a căreia culme se înalță în direcțiunea spre Șura-mare.

Ungurii au luat întorsura aceasta a celor împărătesci de retragere și îndată s'au încercat

cat a-i tăia cu totul decătă Sibiu și a-i împinge spre Măndra-Slimnic, rămîndu-le trupelor revoluționare drumul deschis spre Sibiu.

Partia pentru cei împărătesci a fost câștigată. Lupta însă cu toate aceste acum a început a lua dimensiunile pentru o decisiune definitivă.

Îndată-ce celor împărătesci prin manevra de mai sus li-a succés a-i mișca pe Unguri din pozițiunile lor, au și început a culege fructele succesului.

Celor retrași pe drumul cel vechiu al Măndrei li-s'a trimis ajutor. Decătă Șuramică veniau trupe împărătesci, ca să-i iee pe Unguri dela spate. Pe deal în jos, de unde veniră cei dintîiu împărătesci, se scoborau alte trupe împărătesci, ca să atace pe presumțivii învingători în coaste.

Momentul, când s'a îmbrăcat toată linia unui semicerc în giurul Ocnei cu foc de tunuri și puști, era groasnic de frumos.

Însă n'a putut ține mult focul în linia acestui semicerc.

Ungurii au dus în foc tot ce au avut, ca se poată ține piept cu cei împărătesci, însă înzadar. Ei n'au mai avut timp să-și recupeze pozițiunile prime și așa au început a se aduna ca firele pe un ghem până când s'au reconcentrat binisor spre Ocna. De aci au erupt apoi în fugă. În fugă, însă nu glumă. Husarii, deși unii fumînd țigări, dar' erau în fruntea celor-ce fugiau și întrebau mereu, așa nise spune, dacă merg bine că ră Mercuria.

Deruta era mare.

Nu mai era comandă, nu ordine, ci pe apucate, căuta să scape cine poate și cum poate.

Asta era parola pentru toți căți mai aveau puteri pentru fugă.

Erau însă și de aceia, care nu mai puteau fugi. Acestia se lăsau în mîna sorții și soldații împărătesci nu erau mișci cu dișii.

Urmărirea însă nu s'a ținut mai departe decăt până aproape de capătul Ocnei despre Topârcea.

De pe o culme de deal din stînga Ocnei, vre-o câteva salve de tunuri asupra celor-ce fugiau încă în disordine spre Topârcea a fost totuși și de aci încolo s'au dus Ungurii în pace preste Topârcea, Ludoș, Apoldul-de-jos și au eșit în drumul țerii la Mercuria.

La Sebeș și la Apa-Vinerii au mai dat de pedeci neînsemnate, tot așa la Orăștie. De aci încolo n'au mai avut nici o pedecă. Așa, că s'au dus ear' în pace până la Deva, unde au pausat până la sosirea ajutorului dela Arad preste Zarand.

Ne-am oprit ceva mai mult la lupta din 4 Februarie 1849, pentru-că din aceasta se poate vedea mai bine, cît valorează fraseologia deputatului Blasiu Orban despre alungarea „monstrului cu două capete“. Din lupta aceasta este învedereat, că cei împărătesci, când comandanții lor își dau silința, aveau rezultate strălucite prin bravura trupelor, dar' nu prin apucături șirete.

(Va urma.)

	211	—
Agio	—	—

Redactor responsabil: **Septimiu Albin**

**Cel mai bun mijloc pretutindenea recunoscut în
contra tuturor insectelor și vândut în circa douăzeci
de mii de prăvălii.** [886] 1—12

eară s'a ieftinit.

Flacoanele veritabile sunt provădate cu numele

I. Zacherl

și costă în viitor 15 cr., 30 cr., 50 cr., 1 fl. — cr.

Această specialitate aleasă nimicește cu putere și iușală uimitoare toate insectele din locuințe, bucătării, hoteluri, din mobile și vestimente, precum și de pe animalele noastre de casă, din grajduri, de pe plante, din florării și grădini. Ceea-ce se vinde cu cumpăna în hârtie desfăcută nici-odată nu este specialitate de a lui „ZACHERL“.

În Sibiu se capătă la domni:

I. B. Misselbacher sen.	F. A. Reissenberger.	R. Gardik.
Francisc Jahn fi.	Ios. Wagner.	Frider. Gross.
Ioan Billes.	Fr. I. Wagner form.	Iosif Jikeli.
Gustav Gürtler.	Const. Bugarsky.	C. A. Markowatz.
Ludovic Fuchs.	Iul. Ballmann.	W. F. Morscher.
G. W. Grohmann.	Wilhelm Frank.	

În locurile numite ce urmează:

Abrud.	Vâlcele.	Seica-mare.	Reghinul-săsesc.
Hoghin.	Eted.	Medias.	Cristurul-săcuiș.
Ghiertan.	Făgăraș.	Sebeșul-săsesc.	Teaca.
Bistrița.	Cincu-mare.	Aind.	Turda.
Blaj.	Giergio-S. Miclăuș.	Petroșeni.	Tulgeș.
Borsec.	Hațeg.	Simeria.	Teuș.
Orăștie.	Cisnădie.	Cohalm.	Cămpeni.
Cinc-Carțfalău.	Hodmező-Vásárh.	Mercurea.	Odorheiu-săcuiș.
Căncăreda.	Alba-Iulia.	Beșnea.	Uzon.
Vărdatfalva.	Chezd-Oșorheiu.	Șercaia.	Hunedoara.
Dej.	Cluj.	Sepsi-Săngeorgiu.	Rosia.
Deva.	Brașov.	Sighișoara.	Valeamare.
Elisabetopol.	Mănăstur.	Gherla.	Zlatna.

— Acolo unde sunt afișate „placate de Zacherlin“.

Restaurațiunea „Fleischer“

(Casa lui Jauernig),

Sibiu, strada morii Nr. 11.

Subscrișul cu tot respectul aduc la cunoștința p. t. publicului, că cu ziua de astăzi am deschis

GRĂDINA

aparținătoare de restaurațiunea mea, în care se găsesc două popicării bine ajustate. Aici, prelungea vinurile mele excelente, curate și naturale și anume: vin de masă à 30 și 40 cr.; vin de Burgund à 50 cr. și Risling à 60 cr. litru, se desface în toată ziua și bere bună și proaspătă.

Pentru căutare numeroasă se roagă

[81] 3—3

Fleischer.

NB. Popicăriile se ofer și societăților închise.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghetă

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai nouă ghetă (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de ghetă bărbătesci, femeiesci și de băieți cu cele mai ieftine prețuri.

Comandă din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesc înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neîntrecutei mele alifi de bătătură și asupra excelentei alifi de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

Resturi de postav de Brün

3-10 m. pentru un costum complet. fl. 3-75.

Resturi de postav
3-10 m. stofă modernă.
fl. 5.

Resturi de postav
calitate fină pentru un pardesiu
2-10 m. fl. 8.

Resturi de postav
pentru pardesii, culoare veritabilă 2-10 m., lână curată,
fl. 7.

Resturi de Kamgarn
6-40 m. pentru un costum complet fl. 3.

Resturi de piqué de GILETCE
se pot spăla, pentru o giletă completă fl. 1.

Stofe de uniformă
de color veritabile pentru funcționarii c. r. și pentru gardistii de finance.

Bernhard Ticho
BRÜNN,
Krautmarkt 18.

Se expediază prin rambursă.

Mustre gratis și franco.

Cartoane de mustre
elegant ajustate cu 400 de desinuri se trimit dlor croitori nefrancate. [884] 1—20

Roznau

stabiliment de cură climatică

în Moravia, [887] 1—3

saison dela 15 Maiu până la 15 Septemvrie.

scutit contra vânturilor de Nord prin munții înalți ai Carpaților și prin păduri de brad cu aer dulce, curat și ozonat, cu plantațiuni de parc extinse pe șes, excelent pentru bolnavi de gât și de plămâni și pentru reconvalescenți. Comfort modern. Băi calde și reci, aparate pneumatice, inhalatori, cură de zăr de oaie, de lapte și de Kefyr. Oficiu postal și telegrafic. Stațiunea ultimă Krasna via Weisskirchen sau Hulein. Bilete pentru băi ale căii ferate Nordbahn cu 25% scădemânt și valabilitate de 60 de zile. Ori-ce informațiuni dă cu plăcere

Comitetul orașenesc de cură.

Pacea în Europa

e de prevădut, deoarece se s'au făcut comande mari de vestimente în străinătate, prin ceea-ce fabricile cele mai mari și mai renumite din monarhie s'au vădut îndemnate a lifera pentru străinătate 2300 de

Rinduri de haine bărbătesci

gata, elegante, moderne, minunat croite, pentru primăvară și vară în toată mărimea, de o ieftinătate nepomenită, încât uriașele magazine s'au golit mai de tot și lucrul s'a putut continua. Fiecare rind de haine constă din 3 părți: pantaloni gata, moderni, gilet potrivit, jachet elegant lucrat. Totul, după-cum arată figura noastră, de trei calități diferite, în ori-ce culoare se cere. [875] 3—6

I-a Calitate:

Vestimente de vară
din materii după mustră,
pantaloni, jachet și gilet

Numai
fl. 5.—.

II-a Calitate:

Vestimente de primăvară
din materii fine brune,
pantaloni, jachet și gilet

Numai
fl. 7.50.

III-a Calitate:

cel mai fin rind de haine
din materii de Reichenberger,
pantaloni, jachet și gilet

Numai
fl. 9.50.

pardesiu pentru domni
din materii de lână, fine, netede, în
fel de fel de culoare, elegant lucrate,
căptușite cu materii fine

fl. 8.50
fl. 12 până la fl. 15.

Afară de aceea se mai află un număr mare de
Vestimente și pardesii de băieți,
minunate, de toată mărimea și de ori-ce culoare se cere.

Un rind întreg de haine pentru băieți de 2—7 ani, costă
numai fl. 2.50., fl. 3.50 până 5 fl.

Un rind întreg de haine pentru băieți de 7—14 ani costează
numai fl. 4.—, fl. 6.— până fl. 8.—.

Un pardesiu,
elegant, modern lucrat din materii fine, de toată mărimea,
pentru băieți de 6—14 ani. fl. 6.50,
fl. 8.50,
fl. 10.—

La comanda e destul a se însemna lungimea pantalonilor, circumferința pieptului și lungimea brațelor, apoi culoarea, în care voesci să ai vestimente. Mustre nu se pot trimite deoarece în magazin se află numai haine gata. —

Comandă se pot efectui prin rambursă postală dela

General-Depot fertiger Männerkleider,
Fekete, Wien, V., „Zur ung. Krone“, Nr. 28/13.

Institutul tipografic

din Sibiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soim.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezi, populare, istorice morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda
și
mujerul lui.

— În versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Important pentru fiecare

este **conservarea dinților sănătoși.** Aceasta se obține mai sigur prin întrebuințarea regulată a
unei bune ape de gură și prav sau pastă de dinți.

Preparatele Drului GUST

pentru conservarea gurii și a dinților

întrec în efect toate preparatele puse până acum în comerț, fiindcă afară de materiile cele mai bune folosite până acum spre scopul acesta, conțin și nouă materii antiseptice, adecă scutitoare de putrefacție, care conform cercetărilor și experiențelor celor mai nouă sunt acomodate a scuti dinții de bolnăvire și a împiedeca progresarea putrejunii dinților găunoși

Numitele **preparate** curăță totodată, întăresc, conservează și împrespătează în mod plăcut organele gurii și delătură mirosul și gustul neplăcut împreunat de multe-ori cu dinții bolnavi și cu gingiile inflamate.

Întrebuințarea regulată a apei de gură scutesc și de multe boale de gât.

1 Flacon de **apă de gură** à 50 cr. și à 1 fl. este de ajuns pentru mai multe săptămâni. — 1 șatula de **prav de dinți** à 25 și 50 cr. — 1 dosă de **pastă de dinți** à 40 cr.

Expeditura principală: **Farmacia la „Leul de aur“ a lui FRIDERIC STENNER în Brașov.** [818] 11—18

Deposît în Sibiu: la Ioan Weindel, comerciant; în Blaj: la Solomon Singberger, comerciant și în Petroșeni: la G. Gerbert, farmacist.

Se capătă mai departe în cele mai multe farmacii și parfumerii.